

MIRNA GAVRILOV

(1952 – 2012)

Mirna Gavrilov, rođena 1952. godine, diplomirala je na Odeljenju za istoriju umetnosti Filozofskog fakulteta u Beogradu. Tokom bogate karijere istoričara umetnosti, bila je angažovana na projektima konzervacije crkava, izrade topografije umetničkih spomenika, pisala je i prevodila stručne tekstove iz istorije i teorije likovnih umetnosti i likovne kritike. Bila je autor i organizator mnogobrojnih izložbi u Beogradu i drugim gradovima. Tokom 90-ih godina, uređivala je likovni program džez kluba „Jazzbina“, u kome su kao izlagači i gosti tribina učestvovali poznati jugoslovenski umetnici: Bora Iljovski, Peđa Nešković, Stevan Knežević, Branko Pavić, Biljana Pešić, Svetlana Milić, Zoran Grebenarević, Nevena Hadži-Jovančić, Jadran Krnajski, Aleksandar Rafajlović i dr.

Od aprila 1999, Mirna Gavrilov radi u Zavodu za proučavanje kulturnog razvitka kao organizator programa i urednik Galerije Zavoda čijem osnivanju je odlučujuće doprinela. Zasnivala je i više od jedne decenije dosledno održavala programsku koncepciju Galerije Zavoda usmerenu na pomaganje, negovanje i afirmaciju stvaralaštva studenata beogradskih umetničkih fakulteta i akademija. Prateći rad budućih umetnika tokom cele godine i pažljivo praveći konačni izbor, uz stalno prisutnu pedagošku brigu, koncipirala je za Galeriju Zavoda, značajnu u Beogradu i Srbiji, osobenu strategiju olakšavanja susreta mladih neafirmisanih umetnika, studenata završnih godina, diplomaca i postdiplomaca sa javnošću. Zahvaljujući Mirni Gavrilov, ova galerija je danas prepoznata kao mesto u gradu gde je čin otvaranja prve samostalne izložbe – čin posvećen mladalačkoj radosti i stalnom profesionalnom druženju. Visokostručno i iskreno predana egzistencijalnim problemima likovnog stvaralaštva u našoj sredini, sa posebnim razumevanjem i simpatijama prilazila je generacijama likovnih stvaralaca koje dolaze.

Mirna Gavrilov organizovala je delatnost Galerije ne samo kao izložbeni nego i kao multifunkcionalni prostor, namenjen majstorskim radionicama, predavanjima, performansima, video i filmskim projekcijama. Učinila je mnogo da ovo mesto postane

IN MEMORIAM

otvoreno kako za sve oblike klasičnih tehnika, tako i za inovativne tehnološke prakse, prostor za likovne umetnosti, kojima je bila profesionalno posebno privržena, ali i za multimedijske projekte. Poslednjih godina je u izlagačku strategiju Zavoda, prevazilazeći rad u prostoru Galerije, uključila i studente likovnih akademija iz cele Srbije, a u svom predlogu dugoročnog plana postavila je opštije ciljeve, trudeći se da odlučnije i organizovanije doprinese približavanju vizuelne umetnosti mladima. Njena zamisao obuhvatala je održavanje prezentacija o učešću i iskustvima mladih umetnika na izložbama, školama i simpozijumima u inostranstvu, aktivnije povezivanje sa ostalim galerijama u gradu i Republici, kroz saradnju na organizaciji izložbi radova najboljih studenata, ostvarivanjem kontakta sa ustanovama i organizacijama koje bi otkupljivale radove mladih umetnika i povezivanjem sa gradskim i republičkim manifestacijama u kulturi i umetnosti.

Bili smo svedoci preko stotinu samostalnih izložbi afirmisanih i neafirmisanih umetnika različitih umetničkih poetika i estetika, koje je Mirna Gavrilov priredila tokom svoje plodne kustoske prakse u našoj galeriji. To je bio rad i na promociji Zavoda u celini, s obzirom na to da je sve svoje akcije sprovodila sa izuzetnom osetljivošću za osobene arhitektonske odlike zgrade Zavoda u celini i njen položaj u gradu. Pored studentskih postavki, izdvojićemo značajne izložbe Udruženja likovnih stvaralaca Šapca, Likovne radionice za decu, naivnih slikara iz Uzдина, izložbu scenskih lutki Više škole za obrazovanje vaspitača, grupnu izložbu u okviru manifestacije „Belgrade design week“. Tome treba dodati i prve praktične postupke koji su otkrivali težnju kolegice Gavrilov da prostor Galerije Zavoda, dugo godina namenjen izlagačkoj praksi, preraste u dinamičan prostor produkcije i recepcije savremene umetnosti, mesto otvorene diskusije sa mladim umetnicima o njihovom radu, o sistemu tržišta, o odnosu i ulozi savremene umetnosti u društvenom kontekstu, sa medijima, sa drugim galerijama – sa očiglednim ciljem poboljšanja galerijskog sistema grada Beograda i Republike Srbije.

Posvećeni čuvanju uspomene na plodnu saradnju i iskreno prijateljstvo sa našom dragom kolegicom, zahvalni za sve što je učinila u svom profesionalnom i društvenom radu, želimo da iskažemo duboku saglasnost sa osećanjem izraženim u svojevrsnom eseju, pod naslovom „Mirna galerija“, koji je avgusta 2012. godine, povodom svoje izložbe u Galeriji Zavoda, napisala Ljubica Radović:

IN MEMORIAM

Mirna galerija. Tako sam nazvala ovu galeriju Zavoda za proučavanje kulturnog razvitka, galeriju u uskoj ulici, skrajnutu, na padini grada ka obali Dunava ali sa izlazom na terasu i sa najstarijim venjakom, najstarijom vinovom lozom u Beogradu...

Otvorenost ka terasi, venjaku, za Mirnu nije značila ukidanje važnih izložbenih površina, smanjivanje ionako malog izložbenog prostora, bila je garancija njegovog likovnog, prostornog bogatstva i nadasve javni znak svesrdnog gostoprimstva.

Za inicijaciju, sve je tu!

I velika voda i vino, i mir dorćolskih dvorišta.

A mene odavno opsedaju motivi Eleusinskih misterija, uvek se radujem novom susretu sa raskošnim sadržajima figura Demetre, Persefone... Bilo je prirodno da u odlučivanju o terminu izložbe sa Mirnom, uz čašu vina, naš izbor padne na vreme u rasponu avgust – septembar, približno vreme održavanja misterija u staroj Grčkoj. U meni kao redovnom izlagачu, Mirna je nazrela mogućnost za svoj blagi likovno-društveni eksperiment. Po dogovoru, izložba bi uvek obuhvatala samo produkciju tekuće godine, ne bi bilo planirano unapred „šta će se izložiti“ i bila bi svojevrsni pozdrav slikarskom mediju, takvom kakav je, ateljski dostupnom.

Veselilo nas je da mislimo kako su nas „sinhroniciteti akauzalnih pojava“ vodili u ono što smo, bez obzira na skromnost, nazvali, naravno uz čašu vina, „umetnički projekat“.

Ovo je deseta godina kako na kraju leta pokazujem ono što svakodnevno radim u ateljeu. To je privilegija koja deluje na mene oslobađajuće i inspirativno. Mirnin bogat, ali zadivljujuće staložen, razložen i meditativan duh natopio je prostor ove galerije, omogućio mi je da netipičnu otvorenost tog prostora primim punim srcem, kao deo našeg zajedničkog života, a da dramu izlaganja prevedem u mir susreta sa prijateljima.

Kolege
iz Zavoda za proučavanje
kulturnog razvitka

U Beogradu,
decembra 2012. godine

IN MEMORIAM

Mirna Gavrilov
(1952 – 2012)